

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2015. november

XXII. évf. 11. szám

„Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.”

1.Korinthus 14,33

Isten igéjének rendjében élni

Lassan kikopik életünkben egy fontos szó: zsinórmérték. Évszázadokon keresztül fontos eszköz volt ez azok számára, akik építkeztek. Már az alapvetés előtt ezzel mérték ki az alapok jövőjének helyét, majd a falak építésénél fontos volt azok függőlegességének meghatározására. Ha nem használták, esetleg nem jól használták, annak már az alapoknál összevisszaság lett az eredménye, amely aztán kihatott az egész épület biztonságára is, esetleg kidőlhetnek a már megépített falak is. A ma embere a zsinórmérték helyett már elektronikus eszközöket használ, több-kevesebb sikerrel. A mai fiatalok nagy része számára ismeretlen ez a nagyon egyszerű eszköz. Pedig a lassan befejeződő egyházi év nagy tanulsága, hogy a zsinórmérték nélkül élt élet, létrehozott épületek, szervezetek és szövetségek könnyen válnak bizonytalanná, zűrzavarossá, és nem kis mértékben ön- és közveszélyessé. Az eddig leírtak érzékeltetésére néhány példa.

- Közelünkben él valaki, aki azoknak hálójába került, akik tagadják a Szentháromságot, és azt tanítják, hogy Jézus nem Isten egyszülött fia. Mióta ebbe a Szentírás kiforgató közösségbe jár, élete egyre zűrzavarosabbá válik. Ha valaki kerti munkában segít nekünk, s mi nem vagyunk éppen ott, azonnal megjelenik ő is, és fontos munkát mímelve igyekszik győzködni segítőinket. Megállítja a járdán járókat, s mondvacsinált okokkal beszélgetésbe elegyed velük, hogy zavaros tévelygését később terjeszthesse. Mellesleg azt is megfigyeli, ki jön be udvarunkba, és esetleg mennyi időt tölt ott. Rosszul használt zsinórmérték eredménye a nyilvánvaló bizonytalanság, és az egyre zűrzavarosabbá váló élet, amely képtelen Isten rendjében élni és szolgálni, s így nem épül a hitben, hanem elsüllyed a káoszban! Magyarán ön- és közveszélyes!
- Földrésznünk egységesülési folyamatát a XX. század ötvenes éveiben olyan politikusok kezdték, akik a világháborút követően, Istenbe vetett hittel igyekeztek megszüntetni az évszázados ellenségeskedéseket. Az őket követő nemzedékek elvetették a Szentírás zsinórmértékét, s annak fontos üzenetét, hogy: „Minden szabad nekem, de

nem minden használ. Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává.” „Minden szabad nekem, de nem minden épít.” A szabadságból szabadosság lett, a zsinórmértékekkel behatárolt területből pedig parttalanság. Ennek eredménye az a zűrzavar, amit egyre inkább tapasztalnak földrésznünk polgárai, s az az ellenségeskedés, amelyet csakis Jézus szeretetparancsa alapján lehet kizárni életünkben. Az Ige zsinórmértékét elvető „építők”, akik tagadják, hogy Európa keresztyén alapokon lehet csak „időtálló építmény”, azt tapasztalják, hogy az általuk épített szellemi falak inognak, ön és közveszélyessé!

- Szomorú példa az is, hogy a nagy pontosságú elektronikus eszközökkel tervezett és kivitelezett építmények nemegyszer építés közben omlanak össze, maguk alá temetve az építőket, csak azért, mert az eszközöket használók nem ismerték a Szentírás becsületes és tisztességes életre tanító zsinórmértékét, így ön- és közveszélyessé váltak!

Mi azonban, akik ebben az egyházi évben is igyekszünk vasárnaponként és minden igehirdetési alkalommal szívünkbe zárni a Szentírás szavait, nem kell, hogy aggodalmaskodjunk. Sőt még buzgóbban és odaadóbban kell aszerint élnünk, hogy életünknek Istentől kapott biztonsága, hitünknek Ige szerinti épülése tegyen biznyságot arról, hogy mi nem zűrzavarban, hanem az Úr rendjében és békességben élünk!

Csoma L.



Aracsi
puszta templom
(Vajdaság-Szerbia)

detési alkalommal szívünkbe zárni a Szentírás szavait, nem kell, hogy aggodalmaskodjunk. Sőt még buzgóbban és odaadóbban kell aszerint élnünk, hogy életünknek Istentől kapott biztonsága, hitünknek Ige szerinti épülése tegyen biznyságot arról, hogy mi nem zűrzavarban, hanem az Úr rendjében és békességben élünk!



A Szeretetszótár 2016-os kiadása és a Református Újság a 2016-os évre már rendelhető szerkesztőségünk címén, változatlan áron:
076 74 Drahnov-Deregyő 216,
Tel.: 056/6395396,
e-mail: ladislavcsoma@gmail.com.

A megrendeléseknek beérkezésük sorrendjében teszünk eleget.

Csoma László

Te „olyan”, én pedig „ilyen” vagyok! És akkor...?(!)

„A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.” (1Kor 12, 4-5.)

Az ember oly sokszor elégedetlenkedik azon adottságai okán, melyeket kapott és melyeket nem, vagy épp azon, melyeket mások kaptak és azok „érdem szerinti” mivoltán. Hogy személyre szabottan miért ezeket az adottságokat kaptuk, azt egyedül a jó Isten tudja, de valószínűleg jó oka volt rá, hogy ezen talentumokat ily módon osztotta szét. Nyilvánvaló azért, mert ezen adottságokhoz egyedi személyiséget is kaptunk. Így a másik talentumát mi nem tudnánk olyan módon alkalmazni, mint eredeti birtokosa. A sajátunkkal kell foglalkoznunk, megtalálni annak lehető legjobb „kivitelezését”. Miért? Azért, mert a jó Isten így akarja.

Amint az Ige is írja, a kegyelmi ajándékok, a lelki adottságok nagyon sokfélék lehetnek. Mindennapi emberi tevékenységeinket is - melyek, mondjuk úgy, szinte ugyanazok -, annyiféleképpen lehet végezni. Vegyük csak tipikus példáját annak, amikor két nő van egy konyhában. Én a tojás jobb felét ütöm a tányér széléhez, anyukám a balt, és máris kezdetét veheti a „nem jól csinálod, így kell” kezdetű „soha veszekedésbe nem torkolló, halk felebaráti gondolatcsere”. Pedig sok esetben mind a két változat rendben van, csak az ember úgy gondolja, az ő megoldása a jobb. Az emberek sokszínű gondolkodásmódja sokszor vita tárgya, melyből még többször hiányzik a tolerancia és a megérteni-akarási fogalma.

Cselekedeteink mellett beszélgetéseinkben is oly gyakran önközpontúak vagyunk: az a legfontosabb, hogy mi elmondjuk mondandónkat, bennünket (meg)hallgassanak, viszont ezután „elfelejtjük” meghallgatni a másikat. Nem törekszünk arra, hogy figyeljünk embertársainkra, hogy meghalljuk, átgondoljuk a másik mondatait, érveléseit, álláspontjait, pro- és kontra véleményét. Szavába vágunk, túlharsogjuk, elfordulunk, „véletlenül” elterelődnek gondolataink, figyelembe sem vesszük... Sokszor csak sodródunk az érzelmi hullámokkal és végig sem gondoljuk, miért és mi lesz ennek így a vége. Mint azt az előző hónapban is írtam, csak mert valami „divatos”, nem

kell rákapni és esze-vesztetten elsajátítani. Figyeljünk embertársainkra! Néha azért, hogy kiegészítsék gondolatainkat, néha pedig azért, hogy mi segítsünk az ő hiányosságaikban, vagy épp megerősítsük egymást közös hitünkben.

„A tudatlanság bűn” - 1Kor 12, 1-11. versek szerint is. Pont ezért kell nyitott elmével és szívvel, szemmel, füllel, és szájjal járnunk a világban. Néha hallgatnunk, elhallgatnunk, elhallgattatnunk, néha pedig beszélünk, vagy beszélgetnünk, beszélgetnünk kell. A mindennapi helytálláshoz mindenki megkapta a saját talentumát, lelki ajándékát. Valaki jó szónok, s így gyűjti



Simon András grafikája

egybe a népeket. Valaki jó író, s ezeket tesz sorai hű olvasóivá. Valaki fest, farag, gitározik..., csupán helyesen használja, amit kapott. Használja, alkalmazza, él vele!

Biztosan meg van a Te eszközöd is, amit már felismertél, vagy még épp keresel... Mi a Te eszközöd? Mit tekintesz Te isteni ajándéknak az életedben? Melyik tulajdonságodat érzed különlegesen, miben vagy tehetséges? Ha szabad kérdeznem, foglalkozol vele? Szentelsz neki időt? Eleget? Vagy, várj csak, érdekel egyáltalán? Esetleg úgy vagy vele, köszönöd, hogy van, s ebben ki is merült az igyekezeted... Netalán épp nagyra értékeled, még kicsit át is esel a ló másik oldalára. De talán az is meglehet, hogy Te vagy a tiszteletre méltó

kivétel, aki helyesen és nap mint nap szorgosan ápolja és gyarapítja kincseit. Gondolkozd csak egy kicsit el ezen...

Engedtesse meg nekem, hogy eme ponton megemlítem két nagyon kedves barátom - ha fogalmazhatok így, számomra is megtiszteltetés - példáját, akiktől ezúton is elnézést kérek, hogy hanyagolom őket! Ilonka néniről és Gyula bácsiról van szó! Bár egyikőjüket sem ismerem személyesen, de levelezéseinkből „eleget” tudok Róluk: Ilonka néni eszköze a kézimunka. Nem csak alkotásai, de szíve is aranyfonalakkal van körülszöve. Egy önzetlen, törődő, jólelkű asszony, aki ezer km-ről is melegséggel tölti el lelkemet felém irányuló mélységes szeretetével. Gyula bácsi is az apró részletekre odafigyelő, költő lélek, aki az élet momentumait pontos rímekbe szedi, s minden jelentős pillanatot e rímeken keresztül érzékeltetve mélyen értékeli. Soha nem feledkezik meg egyetlen neves eseményről sem, s hitéről minden során keresztül bizonyosságot tesz.

Ezek az Ő kegyelmi ajándékaik. Istennek legyen hála életükért és szolgálatukért!

Sokan sokfélék vagyunk, de mind ezen jó az egy igaz Istentől való. Bőrszintől, nyelvtől, földrajzi adottságtól és időjárási körülményektől függetlenül. Nem szabad hagynunk, hogy az élet viharai, szellői, s orkánjai kibillentessenek egyensúlyunkból, hogy elhanyagoljuk, vagy épp ne keressük (tovább) a világban való helyes magatartásunk eszközeit, s azoknak célravezető alkalmazását. Ne hagyjuk, hogy a sokféle média elszívja energiánkat, elvonja figyelmünket embertársainkkal való kommunikációnktól, barátkozásuktól, családi játék-estektől, délutáni sétától, gyermekeknek való meseolvasástól, nagymamáinkkal való sztorizgatásuktól...

Nekem már jó ideje nincs televízióm a lakásomban, melyet sokan nevetésesnek és elképzelhetetlennek tartanak, hiszen hogy is lehet napjainkban e nélkül élni. A számítógép, a rádió némiképp helyettesíti a televíziót, s amennyiben a hírekre vagyok kíváncsi

a nagyvilágból, azt ott is megtalálom. Viszont mivel nem ragadok le a kanapén a mindenféle sorozatokkal bővölve agytekervényeimet, több időm marad másra: főzésre, olvasásra, sétára, beszélgetésre, zongorázásra, barátokra.. Nem mondom, hogy nem tudnám én is naphosszat nézni a főzőműsorokat, vagy épp az ismeretterjesztő programokat, néha ez is szükséges, viszont valljuk be őszintén, a kelleténél több időt töltünk a különféle reklámok nézésével. Meg kellene próbálnunk valamivel értelmesebben, hasznosabban, produktívabban tölteni mindennapjainkat. Hogyan? Itt jönnek újra képbe kegyelmi ajándékaink, melyeket nem azért kapunk, hogy a polcon porosodjanak, hanem, hogy megtanuljunk „hasznukat” venni. Mint minden korban, korunkban is nagy szükség van a keresztyén lelkületre, bizonyágtévekre.

(Csak soraim margójára jegyzem meg: remélem, azt már kimondatlanul is letisztáztuk képzeletbeli beszélgetésünk elején, hogy Neked is, mint mindenki másnak, kivétel nélkül vannak adottságai. Szóval nem bújhatsz ki a „feladat” alól arra hivatkozva, hogy Rád ez nem vonatkozik.)

Csendesedjünk el, nézzünk magunkba, imádkozzunk, beszélgessünk, kutassuk át bensőnket, találjuk meg mélységeinket, vizsgáljuk felül értékrendünket, érzelmi és értelmi szintünket, keressük az egyensúlyt, elemezzük, mi az, ami-ben jobbak és többek lehetnénk. Legyünk részletesek, alaposak, kicsit törekvőek, céltudatosak, viszont alázatosak és szeretetteljesek is. Amit pedig magunkban találunk, azt igyekezzünk ne csak a magunk, de mások javára is fordítani. Képességeinket, tálumainkat szolgálatra kaptuk. Olykor mi használjuk eszközeinket, olykor pedig engednünk kell, hogy mi legyünk az eszközök. Próbáljunk egyediek lenni, élni aként, akikké a jó Isten formál(t) bennünket. Ne más legyen a mérce, egyedül a Szentírás, lelkiismeretünk, melynek helyénvalóságáról legfőképp imádságban győződhetünk

meg.

Kérjük minden nap Urunkat, hogy adjon erőt belső értékeink felismeréséhez, használatához. Kérjük, hogy adja utunkba azokat az embereket, akikkel „dolgunk van”, s hogy segítsen helyesen kezelni a mindennapi élethelyzeteket. Segítsen felismerni mások tehetségét, gyengeségeit és előnyeit, esetleges hasonlóságainkat... Csak így találhatunk értelmet a mozgalmas, vagy épp monoton mindennapokban. Így, e folytonos kölcsönhatásos munka által válhatunk siránkozóból örömteli emberekké, a rossz hangulatból kikászálódva pozitív gondolkodású hívekké.

Ha kicsit is sikerült felbolygatnom lelki békédet, s felvernem a port lelkiismeretedben, hogy kilépj a kényelmes kis világodból és szembenézz rendeltetésed „játékfeltételeivel”, bár talán Te most nem szívelesz engem, mégis bízom benne, hogy buzdításként hatnak Feléd intézett soraim. Saját példamból kiindulva: én sem szeretem a szülői-, (fele)baráti fejmosásokat, viszont fogaimat összeszorítva be kell vallanom: szüksége van erre időként mindenkinek. Egy kis áramszünetre, a szerelő felkeresésére, türelemtanulásra, s arra, hogy megtanuljunk örülni annak, amink van.

Režic Annamária

NŐK A BIBLIÁBAN - Lea - (1Mózes 29-49)

Jakób életének elbeszélése során kerül előtérbe egy testvérpár szerencsétlen története. Bár Ráchel volt Jakób szíve választottja, történetét mégsem lehet Lea, az idősebb lánytestvér bemutatása nélkül elbeszélni.

Jakób, szülei (Rebeka és Izsák) ösztönzésére indul Lábánhoz feleséget keresni magának, hogy ne kövesse bátyja, Ézsau példáját, aki hettita nővel házasodott. Jakób Háránban egy kútnál látja meg Ráchelt, és beleszeret. Azzal a szándékkal megy Lábánhoz, hogy Ráchelt feleségül vegye, leendő apósa erre rá is áll. Hét év szolgálatot kér cserébe Jakóbtól, aki számára olyan gyorsan elmúlik az idő, mint néhány nap. Lábán betartja az ígérteit, s eljön a menyegző napja, s a Bibliában egyedülálló család veszi kezdetét: az elfátyolozott menyasszonyról csak a nászéjszaka után derül ki, hogy Leát kapta Jakób feleségül. Az, aki elváltotta magát, hogy kiszalja magának az atyai ál-

dást, saját bőrén tapasztalhatja meg, milyen érzés család áldozatává válni, s mint Ézsau esetében, most Jakób élete is örökre megváltozik. Lea nem Ráchel, és ezt minden napon éreztetik vele. Jakób arra sem méltatja, hogy őt vonja felelősségre a család miatt. Azonnal apósa-hoz siet, aki azzal védekezik, hogy az ősi szokás szerint, először az idősebb lányt kell férjhez adnia. Jakób kénytelen-kelletlen belemegy a csalásba, de Leával kötött házassága mindig csak kötelesség marad.

Lea nem a szép Ráchel. A Szentírás azt írja róla, hogy gyenge szemű volt, ami egyesek szerint azt jelenti, hogy kisírt szemű - boldogtalan-, több bibliamagyarázó azonban megegyezik abban, hogy valamilyen gyulladásszerű szembetegségben szenvedett abban az időben, amikor Jakóbbal találkozott, s látványa nem volt vonzó. Jakób elfordul tőle, és Leának meg kell élnie a legnagyobb megaláztatást,

- folytatás a 14. oldalon -

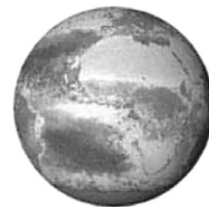
B I B L I A O L V A S Ó

v e g é k f o n a l

1.	K.	Zak 6, 1-8	Jk 1, 9-18
2.	Sz.	Zak 6, 9-15	Jk 1,19-27
3.	Cs.	Zak 7	Jk 2, 1-13
4.	P.	Zak 8, 1-8	Jk 2,14-26
5.	Sz.	Zak 8, 9-23	Jk 3, 1-12
6.	V.	Zak 9	Jk 3,13-18
7.	H.	Zak 10	Jk 4, 1-10
8.	K.	Zak 11	Jk 4,11-17
9.	Sz.	Zak 12	Jk 5, 1-6
10.	Cs.	Zak 13	Jk 5, 7-12
11.	P.	Zak 14	Jk 5,13-20
12.	Sz.	Ruth 1	Zsidók 1, 1-4
13.	V.	Ruth 2	Zsid 1, 5-14
14.	H.	Ruth 3	Zsid 2, 1-4
15.	K.	Ruth 4	Zsid 2, 5-18
16.	Sz.	Ézsaiás 1,1-17	Zsid 3, 1-6
17.	Cs.	Ézs 1,18-31	Zsid 3, 7-19
18.	P.	Ézs 2, 1-5	Zsid 4, 1-11
19.	Sz.	Ézs 2, 6-22	Zsid 4,12-16
20.	V.	Ézs 3-4,1	Zsid 5, 1-10
21.	H.	Ézs 4, 2-6	Zsid 5,11-14
22.	K.	Ézs 5, 1-7	Zsid 6, 1-12
23.	Sz.	Ézs 5, 8-30	Zsid 6,13-20
24.	Cs.	Ézs 6	Zsid 7, 1-10
25.	P.	Ézs 7	Zsid 7,11-28
26.	Sz.	Ézs 8	Zsid 8
27.	V.	Ézs 9	Zsid 9, 1-14
28.	H.	Ézs 10	Zsid 9,15-28
29.	K.	Ézs 11	Zsid 10, 1-18
30.	Sz.	Ézs 12	Zsid 10,19-39
31.	Cs.	Ézs 13	Zsid 11, 1-22

D
E
C
E
M
B
E
R

VILÁGOLDAL



Hitről hívóknak

KÖSZÖNTÜNK TITEKET, A KERESZTYÉN EGYHÁZ KIVÁLÓ ÉS
MESSZE FÖLDÖN ISMERT PÁSZTORAIT

Októberi tiszteletadás Luther és Kálvin előtt

Köszönet a szellem fénylő szövétnekéért

Szeretlek titeket reformációs ünnepet hozó októberek. Nem csak őszi színeitek festőket felülmúló gyönyörű és gyönyörködtető, Teremtőnk fantáziáját magasztaló pompázatos színragyogásáért, hanem főként azokért a szellemi-lelki szólamokért, amiket Wittenberg, Genf neve indít el a lelkemben. Gondolatban újra és újra végigjárom ilyentájt az emlékezés útját, mint egykori „peregrinus”, ösztöndíjas teológus diák a wittenbergi prédikátor szemináriumtól, a Luther utcától, „a nagyhírű Doktor” idő koptatta katedrójától a főtéren át egészen a Vártemplomig, ahol egykor Luther kiszögezte hit-, és világújító tételeit. S közben felzeng bensőmben az „Erős vár a mi Istenünk...” himnikusan szárnyaló dallama. Majd rögvést felkapaszkodom – mily csodás a Lélek egyidejűvé formáló hatalma! - Kálvin genfi Szent Péter katedrálisához. Megállok a puritán, református nagytemplom bejárati oszlopai előtt, majd átmegyek a csak néhány száz lépésnyire fekvő egykori Kálvin-házhoz, képzeletemben együtt lépkedve övele, aki menekült, jövevény volt szinte haláláig azon a földön. Hiszen csak élete utolsó öt évében lett hivatalosan genfi polgár. És közben lelkemben felzsonganak zsoltáros énekei, első renden is a „Szívemet hozzád emelem...”, s látom, amint családi címerének ábrázolása, vizuális vallomása szerint Istennek és egyházának áldozott szívét magasra emeli. És közben érzem, szinte szíjpantom a lutheri és kálvini ősforrások sajátos illatát, s gondolataimmal tapintom azt a sűrű és forrongó atmoszférát, amit napnyugati Kálvin és Luther tanításai zízítottak fel a reformáció két fővárosában. S látom, amint a genfi Akadémián, kollégiumban Kálvin fogadja, képezi a hitújítás „fegyvereit”, életnyilait, az emberföket. A messi földről, így a litván- lengyel fejedelemségből is érkezőket, Radziwill vilnusi nagyherceg diákjait, vagy Luther a Hungáriából, Magyarhonból és Erdélyország brassói, nagyszebeni végeiről odaérkezőket. A két hitújítás szellemi fellegváraiban Európa tudásszomjas ifjai aztán a két Tanító szavára egy életre szólóan felizottak az igazságok tiszta tűzében, felgyúlt

szívükben az Ige csipkebokra, s hazavitték edzett lelkükben az új tanok védőpajzsát. S e különös reformációs zárandokúton – az általuk Mesterük lába nyomán kijárt keskeny ösvényen - minden évben elkérem Istenőtől a Lélek üzenetét másoknak, és magamnak az újra hangsúlyt kapó gondolatokat. Így köszönöm Istennek, s köszöntöm a magam módján, s kívánom, minden testvérem ezzel a megújuló és megújító elkötelezettséggel köszöntse a maga módján, lélekkel és Lélekben a lutheránus és a református világ két fővárosát, „Wittenbergát” és Genfet, s a két, világformáló prédikátort, Luthert és Kálvint. De azokat is, akik honi tájakra hozták el a fényt, akik által Baranyában és Felvidéken, az Alföld síkján és Erdély bércei között lux lucet in



tenebris-szes lett a világ, elkezdett felgyúlni a lélek és szellem fénye a korabeli homály mélységeiben. Köszöntünk Titeket, nemes lelkű férfiak, azzal a levélbeli emelkedett és nagy tiszteletet adó megszólítás napjainkra alakított változatával, amivel egykoron Luthert illetve Kálvin 1545 januárjában a hozzá küldött levelében. Így tehát: Ti, a keresztyén egyház kiváló pásztorai, nagyra becsült atyák, üdv és üdvözlét nektek! Az Úr vezessen tovább titeket az Ő Lelkével a lelkek útján századokon át szívőtől-szívíg, tiszta evangéliumi, bibliai látásaitokkal, s ne csak októbereinkben, és a jövővő októberekben, hanem az esztendő minden napján az Ő egyháza és népe javára. Ezt kívánjuk nektek és magunknak, Hungária és Erdélyország, Felvi-

dék és Délvidék, Kárpátalja zsoltáros és bibliai hitű népe nevében, évszázadok viharai és mai megpróbáltatásaink közepette. Hisz Európát tisztító felismeréseitekkel, Isten Szentlelke segedelmével velünk voltatok, ezért tudunk ellent állni töröknek, pogányoknak és mindennemű idegen ártásnak, belső ármánykodásnak, cselszövéznek és árulásnak. Hogy még élünk, s oldott kéveként nem hullott szét nemzetünk, azért is van, mert Istenre figyelő szellemetek itt honol felettünk vigyázón, Arra emelve tekintetünket, Akitől egyedül jön a segítség, ingyen kegyelemből, hit által, egyedül Krisztusunktól, igaz és erős bajvivónktól, a béke győztes Fejedelmétől.

Életkoordinátáink egybefogó centruma,
védőpajzsunk a Biblia

A töredékesség, a rész szerint valók bibliai látásának tudatában, mégis a kapott drága örökség nagy eredményeit hálás szívvel csak sejtő, ám még messze pásztázó lelki tekintettel sem vagyunk képesek tudatosan megköszönni nektek javaink földi-mennyei garmadáját, Nagyra becsült Atyák. Olyan sok a kincs, hogy csak térde tudunk ereszkedni szellemi-lelki és tapintható anyagba is testesült több évszázados örökségünk súlya alatt. A reformáció szívveréseként frissítő vért pumpáltatok Európa testébe, lelkébe német és francia, meg nemzeti nyelveket feltámasztó mondataitokkal, precíz fogalmazásaitokkal. Akkor, közel 500 éve olyan energiaáradás történt hitújításos fellegváraitokból, ami a mai napig érezteti hatását nem csak Európa, hanem más kontinensek életében, teljesítményében, életszemléletében is. Sőt még a technikai csúcsteljesítmények háttérében is. Mit indítottatok el, tudjátok? S mi lehet ennek a tartós és nem fogyatkozó hatásnak a titka, magyarázata? Talán hitelveitek? Kétségtelen, ezek is. De legalább ennyire az a szellemi-lelki koncentrátság és kisérgárzás, aminek alapja a Szentlélek inspirációja, a Lélek felhajtó ereje volt, ami szíve- teket, elméteket egészen új élet-koordináták közé emelte. Rólatok, s valamennyi nemzeti reformátorról, a mi magyar elődeinkről is elmondható: egész világot megmozgató szellemi-lelki hatások kulcsa az Ige, Istennek az

Ó-, és Újszövetségben nekünk ajándékozott drága kijelentése volt, ami a Biblia nemzeti nyelvekre történt lefordításával indította el a jótékony és európai felvirágzást hozó mennyei energiatermelést. *A sola Scriptura* (=egyedül a Szentírás) elvének életté, szent írássá és lelki kenyérré váltása, annak milliók kezébe adása az a kulcs, ami közelebb vihet minket a nagy ajtónyitáshoz, a korszakos reformációs nagy ugráshoz, a történelmi, társadalmi, egyházi fel-emelkedéshez. Az, hogy ma a világprotestantizmus él és világméretben még mindig érezhető a hatása, annak köszönhető, hogy hajtóerejét, energiabázisát, „lelki urániumát”, a Bibliát újra és újra lefordítják, közkinccsé teszik. Már 2 820 nyelven, nyelvjárásban adják át korunk emberének. A földön jelenleg beszélt nagy és kis, illetve csoportnyelvek száma 6 918, tehát még van bőven tennivaló a bibliafordítás előtt. Ezzel együtt a Biblia a legnagyobb példányszámban kiadott könyv a világon, a sikerkönyvek sikerkönyve. Egyre inkább tanúi vagyunk annak is, hogy a történelmi egyházakban ott érezhető a megújulás, a felvirágzó keresztyén élet, ahol bibliaiskolák, bibliakörök, tanulmányozó közösségek, kurzusok viszik a mai generációkhoz egyre közelebb Isten Igéjének élő és ható titkát, értelmét, magát az éltető Igét, a Szentlelke és Igéje által köztünk ható, tevékeny Úr Jézus Krisztust. Ez a biblikus irányvétel, milliók lelkét az Írás Igéjére hangoló tanulás és tanítás a legradikálisabb és leghatékonyabb reformációs örökségünk. Ez az a forrás, aminek tiszta vízből tud táplálkozni az élete értelmét mindig kereső, s gyakran nem találó vagy elvétő egyes ember éppúgy, mint a különféle egyházak, népek közösségei. Ha megmaradunk ennél a forrásnál, nincs a tanításnak, más vallásoknak, lábbal vívott újabb háborúknak, lerohanásoknak olyan orkánja, ami elsodorhatná, eltiporhatná Isten népét. A keresztyénség ellenfelei ma egyik kezükben Koránt, a másikban kardot tartanak. De Wittenberg és Genf örökösei nem tarthatnak mást kezükben, mint Bibliát és olajágot, ám ha a végszükség úgy hozza, nyitott palástjuk alá fel kell kötniük a jogos önvédelem fegyverét is. Vagy ahogyan egykoron ők tanították, a lelki fegyverzetet az egyháznak, a testi fegyverzetet az arra választott magisztrátusnak vagy felsőbbségnek kell viselnie és forgatnia.

Luther és Kálvin Indiából nézve

Ki gondolná, hogy a távoli kultúrában és vallási világban, Indában éppen manapság virágzik fel Luther és Kálvin lelki kultúrája, szellemi öröksége. Erről szól az indiai protestáns teológus, kultúrfilozófus, *Vishal Mangalwadi* nagyszerű, 600 oldalas könyve. A reformáció az a nagy lelki forradalom, amiről Mangalwadi állítja, hogy megváltoztatta az egész világot, aminek éltető szívdobbanása éppen a *bibliafordítás* nagy és sokrétű munkája volt és marad. Az indus tudós a 21. század elején megtalálja az összekötő szálakat Istennek az európai történelemben munkálkodó keze és az emberi

kezek, a megelőző történések és az aktualitások között. Luther esetében ez a kapcsolódás az emberi, történelmi horizontban *Erasmus* volt. Meg a „házi őrzet”. Hiszen *Bölcs Frigyes* választófejedelem Luthert a worms birodalmi gyűlés után leghűségesebb katonáival a szinte biztos merénylet elől „elvitette”, s védelme érdekében Wartburg várába záratta. Ott született meg a reformáció alapja, az Újszövetség német fordítása. Ez pedig nem sokkal később az igazság, az egyetlen isteni Igazág közzé tételéhez vezetett. Ennek során egyszerű emberek ezrei is kezükbe vehették a Szentírást. Nem csak a betűvetést ismerték meg általa, hanem a megelevenítő Lelket is. Ez akkora forradalmat jelentett, hogy az Újszövetség 1522-1529 között, tehát hét év alatt több, mint 50 kiadást ért meg! Micsoda szomjúság, micsoda munka, micsoda ébredés, megújulás! Egymagában az 1524. évben a *Luther-fordításnak* több, mint 47 részkiadása jelent meg. S aztán ez a lelki áradás bő vízü folyamává duzzadva hozta az újabb és újabb bibliakiadásokat. Luther stafétabotját hamarosan átvette Angliában *William Tyndale* (1484-1536), aki rájött arra, hogy az *európai írástudatlanság és a lelki, pénzügyi korrupció*, a pénzért eladott bűnbocsátó cédulák botrányos gyakorlata a nemzeti nyelvű Bibliák hiányával is összefügg. 1551-ben Tyndale lefordítja angolra az Újszövetséget, s ezzel elindítja az angolszász világban a *lelki minőség folyamatát*. De nem csak ezt érte el, hanem *dinamikus tudatformálás* is kezdetét vette a nemzeti nyelvű Bibliával. Tyndale ugyanis például az *ekklézia* bibliai szót nem az egyház szóval (church) adta vissza, hanem a „demokratikusabb” *gyülekezet* (congregation) szóval. Ez aféle népgyűlés volt, maga az istentisztelet is, amit imádsággal és úrvacsorával kezdtek, és benne megvalósult az egyenlőség és a szabadság. Tyndale közkinccsé tette a *hívók egyetemes papsága* fogalmát hazájában, ami a papi kizárólagosság szerepét cserélte fel a *presbitéri szolgálatra*. Gondolkodásában, és az általa létrehozott egyháztanácsban a pásztorok, vének, püspökök egyformán presbiterek voltak. Ez pedig a teljes egyenrangúságot hozta, azonos jogokat és kötelességeket rótt papokra és világiakra egyaránt. És aztán nemsokára jött a *Genfi Biblia*. Nem véletlenül Genfben, ahol Kálvin ugyan franciául magyarázta az Igét, de hamar megszületett az angol nyelvű bibliafordítás is az ő kezdeményezésére. A menekült bibliafordító tudósok között volt Kálvin sógora, *William Wittingham* is, aki elvette a reformátor nőtestvérét, vagy *Knox János*, a skótok reformátora is. 1560 körül már készen volt ez a fordítás is. Fantasztikus munka és segítség volt ez is. Előbb a Bibliát Genfből kellett behozni angol területekre, de ez a Biblia volt az, ami aztán Shakespeare költészetére a legnagyobb hatást gyakorolta. A puritán és zárandók atyák ezt a Genfi Bibliát vitték magukkal az Új Világba, Amerika partjaira, s ez lett az új nemzedékek lelki és morális mértéke, nevelési eszköze, vigasztalása, erőforrása.

A házasság jó, a szüzesség jobb, de a szabadság a legjobb

És ne feledkezzünk meg a *reformáció etikai forradalmasító hatásáról sem, a korrupcióellenesség kialakításáról*. Amikor Kálvin így fogalmazott: Szegénytől nem szedhető kamat - A pénzkihelyezéssel nem szabad a szegényt lenézni - Nem feltétlenül kell mindig, mindenütt, mindent, mindenkitől elvenni! - Nem a kamatszokások, nem a világ igazságérzete a döntő, hanem Isten Igéje a pénzzel kapcsolatban - Egyéni és közhaszon egyensúlya - a vagyon szociális elkötelezettsége - A koldulás szégyen, a munkanélküliség káros - Ha valakitől elveszik munkáját, semmibe veszik az életét, akkor igyekezett kizárni mindent a genfi életgyakorlatból, ami széthúzta a szegénységi ollót a gazdagok és a szegények között. Kálvin nyomán a Biblia vezetett oda, hogy a reformációt követően az emelkedő kapitalizmus és a gyarmatosítás viszonyai között Hollandia minden tekintetben emberségesebb gyakorlatot valósított meg. Luther hangsúlyozta leginkább, hogy a *családi élet*, s nem a kolostori szerzetesi életmód a *keresztyén jellemképzés legjobb iskolája*. Messze ható megállapítása volt: „A házasság jó, a szüzesség jobb, de a szabadság a legjobb”, s ez nem a libertinizmust, a szexuális vagy házassági szabadságot jelentette, hanem a szabad döntésből hozott elhatározást, azt a szabadságot, hogy megkötni vagy meg nem kötni házasságot egyformán szabad a keresztyén embernek. De mindenben felelősen, mert mindennek vannak következményei! Luther realista is volt és maradt, tisztában volt azzal, hogy a házasság nem könnyű kereszt. Prédikációiban, mert akkor mind nála, mind Kálvinnál első renden az igehirdetés volt az erkölcsi nevelés kerete, a wittenbergi reformátor többször megállapította: Isten kegyelme, ha a sok vita közben mégis egyek lehetünk. A Szentlelke az, aki világossá teszi, hogy *három csoda van a Földön: ha a testvérek egyező véleményen vannak, ha a szomszédok szeretik egymást, és ha egy nő és egy férfi megegyeznek valamiben*. Ha ilyen párral találkozom, nagyon örülök, mintha rózsakertben járnék - tanította. - De ez ritkán adódik - tette hozzá.

Cipőt Isten dicsőségére

Még a hivatásról, a *munka és a hivatás* viszonyáról valamit. Luther és Kálvin a hivatás- etika megfogalmazásával a munkálkodó ember megbecsülését próbálta megvalósítani. Először ők vitték Európát közel ahhoz a bibliai elvhez, s fordítva is igaz, a bibliai elvet Európához, ami szerint a hivatás, a munka, az elhívás alapján a parasztot vagy a kőművest ugyanúgy meg kell becsülni, mit a papot vagy a szerzetest. A munka és a kemény, puritán, nem tékozló, fecserlő, nem „fogyasztói” életmód kialakításával és gyakorlásával évszázadokon keresztül az eredeti felhalmozás, gyarapodás, prosperálás, gazdagodás, polgári jólét kialakulásának az erkölcsi, lelki háttere lett a két reformátor, a mindent Isten dicsőségére, a Soli Deo

Gloria elvével. *Vajon elgondolkodtunk-e már azon, miért éppen a reformációban kezdődött el az a sajátos szokás, hogy a protestáns templomok vasárnap este zárva maradtak?* Nem papi kényelmességből, nem praktikus és kezdődő elvilágiasodásból, hanem pont ellenkezőleg! Ugyanis a protestáns hívők megtanulták éppen a templomban, hogy nem kell ahhoz a templomba menniük, hogy Istent tiszteljék. Házi áhítatok, közös bibliaolvasások, együtt imádkozások papi segédlet nélkül történtek. És még valamit: a munkát is istentiszteletté tudták szentelni. Ha egyszer Isten – így Luther nyomán az indiai filozófus és prédikátor Mangalwadi – valakit favágóvá hívott el, akkor ezt az embert Isten hétfőn hajnalban az erdőbe várta munkára. Ha cipésznek hívta el, akkor a műhelybe várta őt Isten minden hétfőn reggel. De pihenten, munkára készen! Ha az volt a néze a cipésznek, hogy a cipőt Isten dicsőségére készíti, akkor biztosan nem használt ehhez rossz anyagot, s nem slamposan készítette el a cipőt. És ez az elv akkor is hatott, amikor egyedül munkálkodott az ember, mindenféle munkafelügyelet, minőségi kontroll nélkül, mert meggyőződéssel, hittel mindent Isten dicsőségére tett, s ez maximális munkamorált igényelt tőle!

A menekültek és Kálvin – tegyük meg azt, ami lehetséges

Kálvin maga is menekült volt. Először francia szülőföldjét kellett elhagynia, mert a hugenottaüldözés miatt életveszélybe került. Másodsor akkor menekült, amikor Genfből a bankárok „korspirációja” hajtotta el Straßburgig. Amikor visszahívták, hugenotta, francia protestáns testvéreit fogadta be ezrével, adott nekik letelepedési lehetőséget, sőt a megtért bankárok még életkezdesi segílyt is nyújtottak a szakember franciáknak. Ő hittestvéreinek nyújtott védelmet és menedéket! De a befogadottak között akadt zsidó, sőt török is! A Mózes ötödik könyve alapján tartott igehirdetés-sorozatában érdekesen fogalmazta meg a *menekültpolitika teológiai összefüggését*. „Jól-lehet egyetlen szót sem értettünk egymás beszédéből, Urunk mégis megmutatta, hogy testvérek vagyunk. Hiszen Krisztus az egész világ és minden lakója igazi békessége. És mindenféle ellenségeskedésben, amivel csak találkozunk, Krisztus alkalmat kínál nekünk arra, hogy ellenálljunk az ellenségeskedésnek”. A jó szándékú menekültek, hittestvéreink vagy más üldözöttek igen, de a báránybőrbe bújt farkasok nem!

Egy neves egyháztörténész a mögöttünk maradt évszázad súlyos éveiben, amikor min-

den, amit keresztyén értékek tekintettek, a világháború mocskában, vérben, és füstjében mindörökké elveszni látszott, írta le: *Ezekben az időkben mindennél nagyobb szükségünk van Luther bensőségességére, Melancthon tiszta látásmódjára, Zwingli egyszerűségére és Kálvin belső tüzeire, Istenért égő szívére. Jó lenne ma sem kevesebbel beérnünk!* Amint Kálvin *Sommerset* grófnak Angliába, *Radziwill* hercegnek pedig Vilniusba írta, csak a „szent reformáció” teheti naggyá az országot, s azok, akik az igaz hitben és a tiszta tudományban iskolázottként állnak be a nemzetépítők sorába. Igaza lett, igaza van. A genfi reformátor szeretett volna Lutherrel bizonyos kérdésekről személyesen beszélni. Ezt írta Wittenbergbe: ha erre a földön nem kerül sor, remélem hamar, Isten Országában pótolható lesz. Ezt a reményiséget is köszönjük Kálvinnak és Luthernek, s valljuk: a legszebb, legértékesebb még hátra van. Amíg pedig nem tehetjük azt, amit szeretnénk, azt tesszük, ami lehetséges. Eleinkhez méltó ünneplést kívánok október 31-re mindenkinek!

(Eredetileg megjelent a *Reformáció500 Emlékbizottság* honlapján: <http://reformacio2017.hu/oktobri-tiszteletadas-luther-es-kalvin-elott/>)

Írta: Dr. Békefy Lajos PhD



GYÜLEKEZETEINK életéből



Gömöri Egyházmegyei kórustalálkozó

A Gömöri Egyházmegye immáron 14. alkalommal rendezte meg a megyé-

ben működő kórusok találkozóját. Az alkalomra 2015 szeptember 19.-én ke-

rült sor a gömörhorkai református templomban kilenc kórus részvételével.

A gyülekezet nevében Balázs Sándor gondnok helyettes üdvözölte a megjelenteket, majd a gyermekek köszöntötték a jelenlévőket.

Az Igét Szaszák Malvina hirdette a Zsoltárok 96,1a alapján: „Énekeljete új éneket az Úrnak!” A lelkesítő kitért arra, hogy akinek szívében van a hit drága kincse, felelőssége és küldetése, hogy világosságul legyen mások számára. A keresztyén Európában Krisztus követőjeként kell élnünk. Ma sok mindent másként teszünk és más formában, de ez a szolgálat is ugyan úgy kedves a Mindenható Isten előtt.

Az Igehirdetés után Tömöl Gabriella játszott egy csodálatos orgonaművet, amit a kórusok bizonyágtételei,



énekei követték.

Ezután a zenei osztály küldötte, Szarvas Erzsébet köszöntötte a megjelenteket és „értékelte” a kórusokat, majd Máté László karnagy vezényletével közös éneklésre került sor. A kórus tagok együtt énekeltek, „Az Úr a pásztorom” című kánont.

Az istentisztelet Nemzeti imánkkal, a himnusszal ért véget. Az ünnepség a helyi kultúrházban folytatódott szeretetvendégséggel, ahol az asztali áldást Nagy Ákos Róbert esperes úr mondta el. Az azt következő pohárköszöntőjében méltatta az egyes kórusok teljesítményét és kívánt számukra to-

vábbi sikeres szolgálásokat.

Ezúton mondunk köszönetet a gyülekezet tagjainak, szervezeteknek, magánszemélyeknek, akik anyagilag, munkájukkal és imáikkal hozzájárul-

tak, ennek a találkozóknak a sikeres megszervezéséhez. Istené legyen mind ezért a dicsőség!

Kardos Károly presbíter



Miklya Luzsányi Mónika előadása Ipolyságon

Miklya Luzsányi Mónika látogatott el gyülekezetünkbe a „Virtuális rém?” (Hogyan védjük meg gyermekeinket a virtuális világ veszélyeitől?) című előadással 2015 október 3-án. Az alkalomra pedagógusokat, szülőket szólítottunk meg, mivel ez mindnyájunk számára nagyon aktuális kérdés. Az előadó feltette nekünk a kérdést: Miért kell félnünk a virtualitástól? Tudunk kell, hogy az iszlám állam a közösségi oldalak segítségével toborozza a katonáit (nem csak arab fiatalokat), gyermekeink a pedofilok- és internetes zaklatás áldozatává válhatnak. De nem megoldás az, ha a gyermeknek megtiltjuk az internet használatát, mert ezzel a későbbi érvényesülését gátoljuk. Szükségük van erre a tudásra, de fontos hogy megtanítsuk a gyereket arra, hogy jó felhasználókká váljanak. Ne váljon a rabjává, hanem hasznos eszközként bánjon vele.

Megtudtuk hogy mások a mai gyerekek virtuális igényei mint régen. Míg az idősebb generáció elsősorban munkára információszerezésre használja az internetet, a mai fiatalok generációjá-

nál az emberi kapcsolatok, a gazdasági tevékenység az interneten zajlik. Ennek a generációnak az énképére nagy hatással van a digitális közösség véleménye. Fontos számára hogy közkedvelt legyen a virtuális térben. Nagyon sikerorientált a virtuális közösség, harcolnak a fiatalok az elismertséért.



A virtuális világban bármilyen csoporthoz tartozhatnak a gyerekek, akár bűnöző vagy garázda szervezethez. Ezek által könnyen manipulálhatóvá válhatnak. A másik oldalon közösség építő szerepe is lehet az internetnek. Gyakori, hogy azonos érdeklődési körű fiatalok csoportot alkotnak az in-

terneten, majd a valóságban is találkozókat szerveznek.

Miklya Luzsányi Mónika beszélt az internetes zaklatásról is, ami nagy veszélyt jelent a fiatalokra nézve. Mit tegyen a gyerek ha internetes zaklatás éri? Azonnal lépjen ki abból a tevékenységből ahol zaklatták, és legalább 3 hétig ne menjen vissza. Fontos hogy elmondhassa a problémát valamilyen felnőttnek, akiben megbízik. A legfontosabb, amit szülőként tehetünk, hogy olyan bizalmi viszonyt alakítunk ki a gyerekkel, hogy merjen hozzánk fordulni a problémáival. A magyar szülők nagy része soha nem beszélget a gyerekeivel lelki, etikai vagy erkölcsi kérdésekről. Meg kell adnunk kicsi kortól a gyerekeinknek a beszélgetésre való lehetőséget. Jó lenne, ha visszatérnének a családjainkba az olyan rituálék mint pl. a közös étkezés. A gyermekeink számára fontos, hogy reggel nyugodt légkörben együtt egyen a család, egy biztonságos helyről induljanak az iskolába, ha keresztény családról van szó- áldással induljon a napjuk. Amikor este hazajönnek a közös vacsoránál

mindenki elmondhassa mi történt vele az nap, mi aggassa... Fontos hogy érdeklődjünk az iránt is, hogy mi történt velük a virtuális térben is. Ne ellenőrizzük, hanem érdeklődjünk. Ha lehet csatlakozzunk azokhoz a csoportokhoz, ahova a gyerekeink járnak. Sok mindent megtudhatunk így róluk. Ha lehetséges olyan helyen legyen a számi-

tógép, ahol rá tudunk pillantani hogy mit néz. Fontos a számítógép biztonsági beállításait is rendszeresen ellenőrizni, gyerekbarát szűrőket alkalmazni.

Az előadás hasznos volt mindnyájunk számára. Szülőként, pedagógusként és főleg keresztyénként nagyon résen kell lennünk, hogy gyermekeinknek ne váljon a kárára a virtuális világ.

Neveljük gyermekeinket úgy, hogy az internet jó felhasználóivá váljanak.

„Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.” 1Pt. 5,8

Izsmán Adél

Gyülekezetünk életéből: Idősek vasárnapja

*„Ha menni kell, megyek,
Ha adni kell, adok,
Letörölni a könnyeket,
Mindig készen vagyok!”*

Immár hagyománnyá vált, hogy a Kisgéresi gyülekezetünkben köszöntik az idős testvéreket az őszi folyamán. 2015 október 11-én a harang szavára a templomba igyekeztek az idős testvérek. Az istentiszteleten verssel, imádsággal, az énekkar pedig két szép énekkel köszöntöttek bennünket. Blanár Gabriella tiszteletes asszony szeretetvendégségre invitálta a jelenlévő időseket. Mi nagy örömmel tettünk eleget a meghívásnak, ahol már terített asztal várt bennünket. Mielőtt hozzákezdünk volna a lakmározáshoz, két verset is meghallgattunk. Egyiket Bacskai Teréz tolmácsolásában, „Ősszel a ligetben” címmel, Csiha Kálmántól. Majd Hegedűs Erzsébet szavalta el „Ahogy a



napok rövidülnek” című költeményt. A református gyülekezet mellett működő nőszövetség újra hozta a formáját. Az elmaradhatatlan töltött káposzta nagy sikert aratott, majd a finomabbnál-finomabb házi süteményekkel bűvöltek el bennünket. Közben üdítővel és jó

hazai borral kínáltak. Mi, e szép korban lévő testvérek, ezúton mondunk köszönetet a református nőszövetség tagjainak a szíves vendéglátásért.

*Hegedűs Erzsébet,
nyugdíjas óvónő*

Ungvári Református Énekkar Ungmogyoróson

2015. június 28-án látta vendégül az ungmogyorósi református nőszervezet az Ungvári Református Énekkart, mely jótékonysági koncertet adott a helyi református templomban. Nagyon sokan voltak kíváncsiak az alkalomra, és nagy örömmel töltötte el a szervezőket, hogy nem csak a helyi gyülekezet tagjai jöttek el, hanem az egyházmegye más gyülekezeiteiből is sokan megjelentek. Hiszem, hogy felemelő élményben volt része minden jelenlévőnek. Annál is inkább, mert nem csak csodálatos szerzeményeket hallhattunk, hanem azért is, mert Ft. Héder János ungvári lelkipásztor komoly üzeneteket adott át az énekszámok között. A több, mint egy órás koncert után mindenki emelkedett hangulatban mehetett haza. Köszönet az ungmogyorósi református nőszövet-

ség tagjainak az áldozatos munkáért!

Krauszne Rebres Sarolta



Szalóc és Vígtelke

Isten kegyelméből 2015 szeptembere sem múlt el esemény nélkül a Szalóci és Vígtelkei gyülekezetek életében ugyanis 12-én és 13-án nagyon is felpörgött a községi élet melybe aktívan bekapcsolódtak református közösségeink is.

12-én sportdélelőttel kezdődött a nap melyet a HEKS svájci segélyszervezet által támogatott cigánymissziós pályázat keretében az egyházközségek szerveztek.

Míg Szalócon, a frissen létrehozott foci pályán a szalóci és



vígtelkei roma és nem roma fiatalokból és gyerekekből alakult focicsapatok mérkőzhettek meg a legjobbnak járó díjért, addig vígtelkén asztaltenisz- és csocsóbajnokság zajlott szalóci és vígtelkei presbiterek vezetésével, valamint lelkes önkéntesek részvételével.

Bár többen már talán a délelőtt folyamán kellemesen elfáradtak, mindez még csak indítása, előjátéka, bevezetője volt a napnak, mely Vígtelkén a Szalóka polgári társulás szervezésében Káposztafesztivállal folytatódott gazdag programmal, melynek keretében egyházi részről szolgált e sorok írója a helyi lelkipásztor igével, imádsággal, valamint a szalóci egyházközség ifjúsági zenekara és a Tóth Zsuzsanna cigánymissziós előadó kíséretében a HEKS támogatásával Balogpálfaláról érkező roma éneklőcsoport, akik pedig énekükkel tettek biznyságot a sok fellépő és népes közönség előtt.

A balogpálfalusi roma testvérek kezdeményezésére a kicsiny vígtelkei református templom is meg lett nyitva, ahol az érdeklődőkkel rögtönzött istentiszteleten csendesedhettünk el Isten előtt együtt imádkozva romák és nem romák, és lélekben felrészlülve, egymás szeretete által épülve, újabb élmény-

nyel lehettünk mindannyian gazdagabbak.

Szintén pozitív biznyságtétel a fesztivál békességes végbemenetele sokak öröme, gazdagodására. Hála legyen érte az Istennek.

Alkalmaink pedig másnap, vasárnap folytatódtak.

A délelőtt folyamán istentiszteletre került sor a szalóci református templomban, melyen Ferencz Tamás presbiter verssel tett biznyságot. Ezután pedig Szoboravatásra került sor a Szalóci Községi hivatal előtt, a MAS KRAS szervezet projektje keretében. Szoboravatási ünneplést Borzy Bálint polgármester vezette. Verssel, énekkel a Szalóka Polgári Társulás éneklőcsoportja szolgált. Ünnepi beszédet mondott Pápai Szilvia a MAS KRAS szervezet menedzsere majd Gergőné Varga Tünde Dunavarsány testvérváros polgármesterével leplezték le a fából készült szobrot mely a „Vörösök és fehérek” nevet kapta. A fából készült szobor a Vörösök és fehérek című mese – elbeszélés alapján készült. A mesét néhai Básthy István hittestvérünk volt egyháztagunk elbeszélése nyomán írta meg Slavomír Szabó író.

Az alkalom, mely egyben Családi nap is volt, szeretetven-



dégséggel zárult, mely keretet biztosított a közelből és távolból érkezők, a szalóciak, vígtelkiek és a faluból, falvakból elszármazottak, dunavarsányi testvértelépülésünk elől járói, budapesti barátaink találkozására, múltba tekintésre, szeretetteljes beszélgetésre, együttlétre.

Mindenért dicsőség Istennek!

*Mgr. André János lelkipásztor,
Borzy Bálint gondnok*

100. születésnap

Isten iránti hálával szívünkben, szeretettel tudatjuk a testvérekkel, hogy 2015 szeptemberében Isten végtelen kegyelméből, 100. esztendejét ünnepelte özv. Hranýó Mihályné, a csallóközarányosi református gyülekezet tagja.

Népes családja köszöntötte ezen a szép ünnepen a gyülekezet lelkipásztorával együtt.

Élete további idejére is Isten ígéjével kívánunk neki jó egészséget, a zsolttáros szavaival: "Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nékem?" (Zsolt56, 12)

Az ünnepelt személyében id. Hranýó Mihály édesanyját és ifj. Hranýó Mihály nagymamáját köszöntötte. Soli Deo Gloria

Szolga Zsuzsanna 3.éves teológus



EURÓPA ELRABLÁSA

Európa szíve vérzik, zakatol,
idegen hordák lepték el útjait;
az iszlám a kertek alatt szimatol,
S.O.S.-t kiált Krisztus népe s a Hit.

Palmúra falára barbárok törtek,
dzsihadot hirdető vérszomjas hadak;
a janicsárok vendettát esküdtek,
Moszulban keresztyén fejek hullanak...

A Szentlélek harca ez a Gonosszal,
az Istenfélők küzdelme a Rosszal,
Jővel drága Jézusunk, ne késlekedj,
az ordas falkát térítsd vagy állítsd meg!

Mentsd meg Uram hitszegő lelkeinket,
a gótikus falak közt zengő zsoldárt,
ébredjetek fásult keresztyén rendek,
a muzulmán ellopja Európát!

Testvérháború dúl a tengeren túl,
ősi kultúra keresi önmagát,
ellened lázadt, Istenem, a gyaúr,
ölni kész a Krisztus-várók garmadát.

Űzd vissza őket Mohamed földjére,
a Nagymecsethez, Kába szentélyébe,
ne háborgassák áldott otthonunkat,
Mekkáig hátrálva meg se álljanak !

Szakál Gábor - 2015 bibor Holdja utáni októberében

Szeretetvendégség a Perbenyiki Református Egyházközösségében

Minden évben a szeptemberi hónap jelzi az őszt. A napnak fényessége, a meleget sugárzó sugarai elhalványulnak, eltűnnek. Az a tapasztalat, hogy ilyenkor az emberek, de főleg az idősebb korosztály zárkózottabbá válik. Nem így volt ez idén október 4-én. A perbenyiki református egyház Nőegyesülete úgy határozott, hogy a forró nyári napok után ezen az őszi délutánon egy „Szeretközösségben eltöltött együttlétet“



szervez idősebb testvéreink részére. Azt mondják, az őszenek is megvan a maga szépsége. Ezt bizonyítja ez a csodálatosan szép októberi vasárnap is. Már reggel látható és érezhető volt a nap melegsége. Szívből örültem, mert reménykedtem, hogy ez a szép nap sok testvérünket fogja elkísérni délutáni találkozóinkra. Erre a napra már régóta közösen lelkészünkkel Mgr. Szabóné Kozár Évával, szívből készültünk. Hetekkel előtte a lelkész az Istentiszteleteken szóban, mi pedig a Nőegyesület meghívókkal invitáltuk kedves idős testvéreinket. Megbeszél- tük hogyan és mivel fogadjuk majd vendégeinket. A feladatokat szétosztottuk egymás között, és természetesen mindenki szorgalmasan teljesítette feladatát. Azon a szép verőfényes vasárnapon már a délelőtti istentisztelet is ennek a jegyében hangzott el. A lelkész szép igékkel és bibliai idézetekkel szólította meg őket. Róluk és hozzájuk szóltak lelkész szavai: „Máté 8, 14-17, ahol tudjuk, hogy Jézus Péter vendége lesz, és a beteg öreg anyósát gyógyítja meg. Csodálatosan szép ez az íge, hiszen nagyon fontos az amit átad nekünk. Fontosak és szükségesek az idősek is a családban. Fontos volt, hogy Jézus meggyógyítsa a beteg mamát, mert nélküle felborul a család megszokott rendje és veszélybe kerül a béke. Szükségünk van arra, hogy mi is befogadjuk Jézust az otthonunkba. Idősebb testvéreinknek is szükségük van a mi szeretetünkre. E szeretet indított

bóné Kozár Évával, szívből készültünk. Hetekkel előtte a lelkész az Istentiszteleteken szóban, mi pedig a Nőegyesület meghívókkal invitáltuk kedves idős testvéreinket. Megbeszél- tük hogyan és mivel fogadjuk majd vendégeinket. A feladatokat szétosztottuk egymás között, és természetesen mindenki szorgalmasan teljesítette feladatát. Azon a szép verőfényes vasárnapon már a délelőtti istentisztelet is ennek a jegyében hangzott el. A lelkész szép igékkel és bibliai idézetekkel szólította meg őket. Róluk és hozzájuk szóltak lelkész szavai: „Máté 8, 14-17, ahol tudjuk, hogy Jézus Péter vendége lesz, és a beteg öreg anyósát gyógyítja meg. Csodálatosan szép ez az íge, hiszen nagyon fontos az amit átad nekünk. Fontosak és szükségesek az idősek is a családban. Fontos volt, hogy Jézus meggyógyítsa a beteg mamát, mert nélküle felborul a család megszokott rendje és veszélybe kerül a béke. Szükségünk van arra, hogy mi is befogadjuk Jézust az otthonunkba. Idősebb testvéreinknek is szükségük van a mi szeretetünkre. E szeretet indított



minket is a délutáni szeretetvendégségre, mely 14 órakor vette kezdetét. Hála legyen az Urnak szép számban jelentek meg vendégeink. A megerített asztal köré gyűltünk mindannyian. A lelkész szép igével köszöntött mindenkit, Vaski Klára a Nőegyesület elnöknője is meleg üdvözlő szavakkal üdvözölte a megjelenteket. Bihari Dezső „Köszönöm“ c. verse után az asztali áldás hangzott el. A megerített asztalról mindenki jó étvágyal fogyasztotta a finom ételeket. Beszélgetés és a krónika megtekintésével folytatódott a délután. A szórakozás köze-

pette kinyitlak az énekeskönyvek is, melyekből szebbnél-szebb énekek hangzottak fel. Az egyik idős asszonytestvérünköt, aki életének 94-ik évében jár megkérdeztük, melyik ének az, ami hozzá legközelebb áll, mert szívesen elénekeljük neki. Ő mosolygó arccal és ragyogó szemekkel ránk nézett, és azt válaszolta: Bármelyik, mert nekem mindegyik nagyon kedves. Szemem könnyekkel telt meg, mert ennél szebb választ senki nem adhatt volna. Lelkes előkészület, szorgalmas munka ált e délután megszervezése mögött, de minden fáradságot feledtetett velünk az, amikor idős testvéreink mosolygó arccal és szívből jövő köszönettel tértek haza otthonaikba. Ezúton is szeretném megkö-

szönni asszonytestvéreimnek a szépen megterített asztalt. A lelkészönök a szép igéket, a szívből jövő szavakat, mellyel megtöltötte szíveinket. S nem utolsó sorban az Úr Jézus Krisztusnak mondok hálát ezért a szeretetben eltöltött délutánért.

Bihari Dezső „Köszönöm“ c. versének utolsó soraival:

S minden mi ért utamon bánat vagy öröm

Csak ennyit mondhatok: Uram, köszönöm.

A szeretet és hála éljen mindannyiunkban még nagyon sokáig. Bízunk benne, hogy Isten segítségével még nagyon sok szép délutánt tölthetünk el idősebb testvéreinkkel.

Kótká Magdolna

2016-os diakóniai falinaptár

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja „A szeretet nem közömbös“ című rajzpályázataival a legfiatalabb generációt szólította meg, hogy így is felhívja a figyelmet az együttérés és az összetartozás erejére.



A pályázatra összesen 162 rajz érkezett be az egész ország területéről, ezeken a gyerekek rajzban fogalmazták meg, hogyan lehet kifejezni szeretetünket, vagy miben tudunk egymásnak segíteni, hogy könnyebbek legyenek a mindennapok, örömtől csillogóbbak a szemek. A legszebb alkotásokból a DK 2016-os évi kényelvű, magyar-szlovák igékkel gazdagi-

tott falinaptárat jelentet meg, melynek értékesítéséből befolyt összeg a felvidéki református gyülekezeti szociális intézményeket lesz hivatott támogatni.

Reméljük, hogy naptárunk a tavalyihoz hasonló fogadtásban részesül, mikor is a komáromi kórház gyermekosztályán sikerült 3 betegszobán ablakot cseréltetünk, a fennmaradó bevétel pedig református iskoláink között osztódott el.

A naptár a diakonia.kozpont@gmail.com címen már előrendelhető, ajánlott eladási ára 5 euró lesz. Tisztelettel kérjük a gyülekezeteket, hirdessék és támogassák ezt a lehetőséget, hogy az induló, vagy már megkezdett gyülekezeti szolgáltatásokat anyagilag is tudjuk segíteni.

Örülünk, ha az értékesítésben (akár ismerőseik körében) önkéntesek is részt vennének, jelentkezésüket a már feltüntetett e-mail címen, vagy a 0917 867 431 telefonszámon fogadjuk.

Az SzRKE Diakóniai Központja

Felmérés

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja által megszervezett gyülekezeti és egyházmegyei szintű diakóniai és missziós munkát érintő kérdőívek kiértékelése megtörtént. E felmérés célja az volt, hogy megvizsgálja az egyes gyülekezetek valós állapotát, véleményét és hozzáállását a diakóniai szolgálatot illetően.

A megvalósult felmérésbe 8 egyházmegye 112 gyülekezete kapcsolódott be. Ezúton is szeretnénk megköszönni minden résztvevőnek, hogy válaszaikkal, visszajelzéseikkel segítették meghatározni egyházunk diakóniai és missziói szolgálatának irányvonalát. 100%-os részvételi aránnyal a pozsonyi és a barsi egyházmegye gyülekezetei járultak ehhez hozzá.

A felmérés eredményeivel kapcsolatos részletes információk megtalálhatóak lesznek a Diakóniai Központ honlapján, valamint az egyes egyházmegyék írott formában is kézhez kapják.

A kiértékelés elsősorban a következő szükségletekre mutatott rá :

- ✓ a szeretetszolgálattal kapcsolatos 1/2003 egyházi törvény megváltoztatása
- ✓ presbiterek, lelkipásztorok, önkéntesek képzése/továbbképzése diakóniai témakörben
- ✓ intenzívebb kapcsolattartás a Diakóniai Központ munkatársaival
- ✓ a gyülekezeti diakónia fejlesztésének felkarolása

A felmérés szerint a gyülekezeti diakóniai és missziós tevékenységekben 279 önkéntes vesz részt, akik emberséges hozzáállásukért, önzetlen szolgálatukért nagy köszönetet érdemelnek. A Diakóniai Központ minden szeretetszolgálatban tevékenykedő, vagy munkálkodni akaró iránt nagy felelősséget érez. Ebből adódóan folyamatosan keressük azt az alkalmazható stratégiát, melynek segítségével megerősíthető és támogatható ez a szolgálat. Hisszük, hogy az Úr segítségével mindez sikerülhet.

Minden hétfő este 21.00 órakor együtt foháskodunk egyházunk diakóniai szolgálatáért és imádságban kérjük megtartó Urunk útmutatását és áldását. Ehhez az imaközösséghez szeretettel hívunk és várunk minden kedves csatlakozni vágyót!

Ibos Henriett



Karácsonyi könyvajánlat

Lapunk szerkesztőségében megrendelhető egyházi kiadványok:

Bibliák:

Újfordítású Biblia - standard méret 12x17 cm	15,60 €
családi méret 16x24 cm	22,50 €
nagybetűs	35,50 €

Énekeskönyvek:

Nagybetűs énekeskönyv	7,70 €
Közepes méretű énekeskönyv	5,80 €
Kisméretű énekeskönyv	5,80 €
Magyar Református Énekeskönyv	7,70 €

Imakönyvek:

Örömben és bánatban	3,90 €
A Sionnak hegyén	2,10 €
Szikszai: Keresztyén tanítások	9,80 €

Saját kiadványaink:

Csomár Z.: A Csehszlovák államkeretbe kényszerített Magyar Református Egyház Húszéves Története	2,50 €
Bogoly János: Templomaink - színes fénykép melléklettel	8,- €
Pándy B.: Testvéri szó mindenkihez a Jehova Tanúiról (szlovák nyelven is)	2,- €
Jézushoz jöjjetek - imakönyv gyerekeknek és szülőknek színes képekkel	3,50 €



Címünk: Református Lelkészi Hivatal, 076 74 Drahnov 216, e-mail: ladislavcsoma@gmail.com

Útravaló

„... ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!” (Zsolt 46,11)

A '48/49-es szabadságharc és forradalom, és a két világháború során, a haza védelmének kard általi szolgálata várt az akkori hősiakra. Ma, Isten egészen más szolgálatot vár tőlünk. Az életben maradását. A magyarnak maradását. A Trianon utáni időben a nagyoknak is megrogyant a térde, a hite. A sok-sok küzdelemnek, zaklatásnak és támadásnak kitett Makkai Sándor kolozsvári püspök, a fájdalmas kényszerűség súlya alatt végül kitette a pontot, és így összegzett: Nem lehet! És elment Debrecenbe, Kis-Magyarországra teológiai tanárnak. Eszméltető sokkhatásként érte az erdélyi magyarságot ez a fájdalmas tömondat. Ez a kijelentés, amely sok-sok tényszerű igazságot is magában hordozott, és azokból indult ki. Számos értelmiségit szóra bírt és meg-

szólaltatott Makkai fájdalmas záróbeszéde. Míg nem egyikük, Reményik Sándor, Lehet, mert kell címen fogalmazta meg ellenvéleményét.

Be kell vallanunk, mi is nagyon gyakran, talán naponta is, e két kérdés között ingadozunk. A kisebbségi lét hol meggyengít, hol megerősít. Hol a kényszerű önfeladás van közelebb a szívünkben, hol pedig csakazértis, foggal és körömmel valljuk, akár kínok és könnyek között is: magyarnak is lehet lenni e helyen. Lehet, mert kell. Emlékezünk, mert egy egészséges öntudatú, identitású nemzet emlékezik az övéire. Az elődökre. A neves és névtelen hősiakra. Tudjuk, hogy mi lett a vége, ennek a lokális konfliktusnak indult háborúnak. Ország- és nemzetvesztés. Ahogy a klasszikussá érett sláger összegezz: „Zsebrevágott minket a törté-

nelem”. S egy nemzet kérdezte, könyvek között: „Hol vannak a katonák?” Hol van Erdély? Hol van a Felvidék? Hol Kárpátalja? Hol a kezem, a lábam? Miféle istentelen törvény nevében szabadnak szét a világ aktuális urai egy nemzetet?! Éppen ezért a szívünk mélyéig átérezve, azonosulva tudjuk morfolni Babits Mihály száz éve kelt szavait: „Miatyánk ki vagy a mennyekben, / harcokban, bűnökben, szennyekben, / rád tekint árva világod: / a te neved megszenteltessék, / a te legszebb neved: Békesség! / Jöjjön el a te országod.” (Miatyánk - 1914)

Uram, annyi minden elfogy bennünk, körülöttünk. De a te kegyelmed naponként megújul. Ámen.

Fabián Tibor
református lelképásztor, újságíró

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Jósiás király, a reformátor

A Krisztus előtti 7. században Mezopotámiában zürzavaros állapotok uralkodtak. Asszíria és Babilon között háború dúlt, ami a kisebb népeknek nagy megrázkódtatást jelentett. Júdában, a Dávid házából származó uralkodók politikai megoldást kerestek. Manassét fia, Amnon követte a trónon, akiről azt írja a Biblia, hogy vétkezett Isten előtt úgy, mint apja, s az asszírokkal kötött szövetséget. Uralkodásának második évében meggyilkolták. Utóda Jósiás nyolcévésen lett király, és 31 évig uralkodott. Ezékiás politikáját folytatva szoros kapcsolatot ápolt a külföldön élő júdeai családokkal is. Két felesége volt, akik a nép elismert családjaiból származtak, ezzel is erősítve a nép egységét. „Azt tette, amit helyesnek tart az Úr. Mindenben ósatyjának, Dávidnak az útján járt, és nem tért el arról sem jobbra, sem balra.” 2.Királyok 22

A régióban uralkodó kaotikus állapotokat az ország területének növelésére használta ki. Belpolitikáját vallási és szociális reformok bevezetése jellemezte. Az áldozatbemutatást Jeruzsálemben központosította, harcolva a bálványok imádása ellen. Felújította a templomot is: „Adják oda az Úr házában levő munkások felügyelőinek, azok pedig adják át a munkásoknak, akik az Úr házában vannak, hogy javítsák ki a templom rongálódásait, az ácsoknak, az építőknek és a kőműveseknek. Vásároljanak faanyagot és faragott kőveket a templom kijavításához. De nem kell őket elszámoltatni azzal a pénzzel, amit nekik adnak, mert hűségesen fognak eljárni.” A javítás közben Hilkijjá főpap megtalálta Mózes könyvének 5. részét, amelyről megfeledkeztek. A király megismerve a könyv tartalmát megszaggatta ruháját és Hulda prófétanőért küldött. „Menjetek, kérdezzétek meg az Urat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve.” Hulda ezt válaszolta: „Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Mondjátok meg annak az embernek, aki hozzám küldött benneteket: Ezt mondja az Úr: Én veszedelmet hozok ennek a helynek lakóira, annak a könyvnek minden igéje szerint, amelyet Júda királya olvasott.” De Jósiás hűsége miatt Isten elhalasztotta az ítélet végrehajtását. Jósiás áldja az Urat és összehívja Jeruzsálem lakóit, hogy felolvassák előttük a megtalált könyvet. Ezzel megújította Jósiás az Isten és a nép közti szövetséget. Jeruzsálem megtisztult az idegen hatásoktól. Jósiás



reformjai sokkal átfogóbbak és hatékonyabbak, mint elődei törekvései. A Szentírás megemlíti a bálványimádó papokkal folytatott küzdelmét is. s eltörölte Jeruzsálemben kívüli vallásos ceremóniákat is. Istentisztelet csak a templomban történhetett. „Elfogadtatta ezt mindazokkal, akik Jeruzsálemből és Benjáminból ott voltak. És Jeruzsálem lakói az Istennek, őseik Istenének a szövetsége szerint jártak el.” (2 Krónikák 34). A páska ünnepét ismét megünnepelték: „Jósiás ajándékozott a népnek, mindenkinek, aki ott volt, juhot, bárányokat és kecskéket, mindezeket a páskához, szám szerint harmincezeret, továbbá háromezer szarvasmarhát. Ezek a király jószágából valók voltak.” „Megtartották tehát az ott lévő izraeliek a páskát abban az időben, meg a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át. Ehhez hasonló

páskát nem tartott Izraelben Sámuel próféta ideje óta.

ael királyai közül senki sem tartott olyan páskát, amilyent Jósiás tartott a papokkal, lévítákkal, az egész Júdával, az ott lévő izraeliekkel meg Jeruzsálem lakóival.” A politikai helyzet azonban megváltozott, megtört Asszíria hatalma, s megerősödött Babilon. Asszíria szövetségese, Egyiptom nem fogadta el a hatalomváltást, s a fáraó igyekezett meggátolni Babilon térnyerését. Ennek érdekében át kellett haladnia Izraelen, amit

Jósiás király megpróbált megakadályozni Meggidónál.

„Azok után, hogy Jósiás helyreállította a templomot, felvonult Nékó, Egyiptom királya, hogy harcoljon Karkemisnél, az Eufrátesz mellett. Jósiás azonban csatába szállt vele. Pedig Nékó követeket küldött hozzá ezzel az üzenettel: Nem veled van dolgom, Júda királya! Nem ellened jöttem most, hanem az ellen a ház ellen, amellyel hadakozom, és Isten parancsolta, hogy siessek. Állj félre az Isten elől, aki velem van, hogy el ne pusztítson! Jósiás azonban nem tért ki előle, hanem a csatára készülve áruhába öltözött. Nem hallgatott Nékó szavaira, amelyek pedig az Isten szájából származtak; fölvonult, hogy megütközzék Meggidó síkságán. Az ijászok azonban eltalálták Jósiás királyt, és a király ezt mondta szolgálóinak: Vegyetek le innen, mert súlyosan megsebesültem! Szolgái levették a harci kocsirol, egy másik kocsihoz tették, és Jeruzsálembé vitték. Ott meghalt, és eltemették ősei sírjába. Egész Júda és Jeruzsálem gyászolta Jósiást.”

*Dr. Avschalom Kapach, Israel Heute,
Ford. Csoma László*

Alapvetés helyett - gondolatok az ifjúsági misszióról

Sokan sokféleképpen gondolkodunk jelenünk ifjúsági missziójáról. Vannak trendi és ortodox elképzelések. Jomagam a közéletet keresem, és amit ennél is fontosabbnak tartok: a Szentírás megnyírbált szerepét szeretném megerősíteni, jogaiba visszahelyezni. Ez legyen az alap, minden más (kütyük, hangszer, kivetítő, játékszerek) maradjon az eszköz szintjén. Magyarán: régít és újat egyaránt elfogadok, de egyiket sem az alap, az Ige kárára.

A megszokott és klasszikus ifjúsági alkalmak mellett újszerű, korszerű módon is szeretnénk megszólítani a tele-

pülés református ifjait. Ezen persze nem a világ majmolása, utánzása értendő. Nem egy napi ötödik, hatodik fil-

met szeretnénk megnézni velük, és nem is egy újabb órára az internet elé szegezni őket. Magyarán: nem a médiafogyasztás erőltetését, digitalizációs divatmajmolást értünk ifjúsági misszió alatt, és nem is pszichológiai trükköket. Nem megvásárolni szeretnénk a fiatalok figyelmét, és nem is a rossz értelemben vett „bratizástól”, tegeződéstől gondoljuk azt, hogy az ifjak Krisz-

tust követik majd. Hisszük, hogy az Isten Igéje a huszonegyedik századi embert és fiatalat is meg tudja és meg akarja szólítani, a Lélek munkája által. Hisszük, hogy az Isten Igéje a szívekbe talál, hogy az ifjú lelkeknek ugyanolyan szükségük van modern korunkban is az Úr, életet betöltő, kiegyensúlyozó, biztató szavára, mint bármely más történelmi korban. A magvetés szolgálatát végezzük, abban a hitben, hogy ha ez az Isten jótetszésével találkozik, majd az aratásra is sor kerül.

Eme gondolatok mentén és -jegyében folytatjuk a szentjobbai ifjúsági misziót, abban a hitben, hogy Isten tud és akar válaszolni a modern ember, a digitális forradalomban élő ember kérdéseire. A huszonegyedik században is szól az Úr és válaszol nekünk. Módszere ma is változatlan, de ugyanakkor korszerű is: az ember szívére kíváncsi, ott szeretne helyet kapni. A hittanóra, a konfir-

mációi előkészítők és az ifjúsági bibliaórák mellett más módon is szeretnénk megszólítani és bevonni a gyülekezeti életbe ifjainkat. Elsőként a honismereti foglalkozás lett része az ifjúsági missziónak. Ennek során havi egy alkalommal magyarországi tanárok tartanak magyarságismereti alkalmakat, kézimunkával, játékkal fűszerezve. Az ifjak igénylik a kiscsoportok létezését, ezért a konfirmált fiatalokkal két csoportban foglalkozunk kis-ifi és nagy-ifi keretben. A nyári vakációban sem szeretnénk szem elől téveszteni őket, ezért az ifi-alkalmakat ilyenkor is megtartjuk. Az ép testben ép lélek gondolat jegyében sportprogramot is kínálunk ifjainknak, akiknek csütörtökönként fociedzést tartunk. Ez is jó alkalom a közösségépítésre, a szabadidő eltöltésére és az ismerkedésre. Sok gyülekezetben nagy gondot jelent az érdektelenség, éppen ezért már idejekorán

szeretnénk megismertetni és megszerettetni a fiatalokkal az egyházért végezett szolgálatot. Ennek jegyében hétfőnként ifjúsági szeretetszolgálatot végeznek gyermekeink, mely elsősorban az egyházközösség udvarának, parkjának a fűnyírását foglalja magába. Az elvégzett munkát időnként jutalomkirándulásokkal honoráljuk. A konfirmandus évfolyamokat nemcsak a Szeretethíd időpontjában vonjuk be a szeretetszolgálatba. Az év folyamán több alkalommal ismerkedtek a jót tenni jó gyakorlattával. Hol az idősek szeretetsomagjait adták át, hol az elhanyagolt zsidótemetőt tisztították meg kemény munkával, hol pedig a mélyszegénységben élőket keresték fel karácsonyi csomagokkal. „Szent hitünkről” ily módon szeretnénk a mindennapokban, kétkezi munkával is vallást tenni. Mindehhez a mi Urunk áldását és útmutatását kérjük.

Fábián Tibor, szentjobbai lelkész

NŐK A BIBLIÁBAN - Lea | - folytatás a 3. oldalról -

hiszen férje ismét hét év szolgálatot vállal egy másik nőért, Lea szép hűgáért.

Lea ezért születendő gyermekeiben keresi a vigasztalást. Gyermekeinek szimbolikus nevet adva, elárulja lelkiállapotát. Az első gyermek a Rúben nevet kapja, ami azt jelenti: „íme, fiú”. Az ókori Keleten nagy áldásnak számított, ha fiúgyermek született, nagy megbecsülésnek örvendett az az asszony, aki fiaikat szült. Nem így Lea. Nem sokat tudunk az ő hétköznapjairól, annyi bizonyos, hogy a gyermekáldás nem hozta el a boldogságot számára.

A szentíró megjegyzi, hogy Isten látta Lea boldogtalanságát, ezért nyitotta meg méhét, hogy gyermekeiben vigasztalódjon. A második fiú Simeon („meghallgatott”), mondván: az Úr meghallgatta, hogy hátterbe szorultam, azért adta ezt nekem. Újból megfogant, és nemsokára harmadik fiának adott életet, akit Lévinek nevezett („összekötött”), mert azt hitte, a három közös fiúgyermek születése összeköti őt férjével. Nem így történt, amit a következő gyermek neve is jelképez: Júda („dicsőítés”), és azt mondta: „most már dicsőíteni akarom az Urat.” Érezhető, hogy a szeretetre, szerelemre vágyó fiatalasszony, aki a házassága kezdetén azt hitte, a gyermek tartja össze a házasságot, hogyan reménykedik, csalódik, s végül Isten felé próbál menekülni, de ez sem elég.

Időközben Jákób összeházasodott Ráchellel, és teljesen elfordult Leától, sokáig nem születik gyermeke. Ráchel azonban szintén nem fogan meg, és a két asszony között elindul a hatalmi harc, amelybe szolgálóikat is bevonják. A boldogtalanságot nem szüntetik meg a szolgálóktól született fiak sem (Dán, Naftáli, Gád, Áser).

Egyszer Rúben, a mezőről mandragórát hoz anyjának,

amelyről a népi gyógyászatban azt tartották, hogy afrodisziákum, s megerősíti a szerelmet (termékenységet). Ráchel kérte Leát, adjon neki a mandragórából, aki erre ráförmed szép hűgára: „nem elég neked, hogy a férjemet elvetted, még a fiam mandragóráját is el akarod venni?” Ráchel könyörgésére mégis enged, aki nagyvonalúan átengedi neki a férjét éjszakára. Lea Jákób elé siet, és közli vele, lefoglalta őt magának éjszakára. Ezután helyreállni látszik a kapcsolat ketjük között, hiszen még két fiú (Issakár - „férfi+bér”, Zebulon - „ajándék”) és egy lány (Dina - „igazság”) születik, és Lea felsóhajt: „Isten jó ajándékot adott nekem. Most már velem marad a férjem, mivel hat fiút szültem neki.”

A változást mégsem ez, hanem a családot érő külső hatások hozzák el. Jákób megelégedi, hogy apósának szolgál, aki visszaél hatalmával, meglopja vejét, ezért magához hivatja Leát és Ráchelt, és megbeszéljük, hogyan tovább. A két leány világosan látja, kicsoda az apjuk, és hogy valószínűleg semmit nem fognak örökölni, ezért amikor Jákób azt mondja, hogy Isten azt parancsolta neki, térjen vissza atyái földjére, egyetértenek abban, hogy el kell hagyniuk a helyet. Jákób, anélkül, hogy szólt volna Lábánnak, tevékre ülteti családját, s nyájaival, csordáival együtt elindul Kánaán földjére, apjához, Izsákhhoz. A viszontagságos út egyáltalán nem veszélytelen, amely során Lábán végülis kibékül vejével, majd Jákób útján hazafelé találkozik Ézsauval, s vele is békességet köt.

Kánaán földjén, Sikem városa mellett táboroznak le végül, ahol Lea lánya, Dina elmegy meglátogatni a helyi asszonyokat. Szichem, a helyi uralkodó szemet vet rá, elrabolja, és megerősokolja. Beleszeret Dinába, és azt mondja apjá-



nak, Hámórnak: „Szerezd meg nekem ezt a lányt, hogy feleségem legyen.“ Hámór elmegy megbeszélni a lánykérést Jákóbbal, aki addig nem szólt fiainak a tragédiáról. Ők a látogatás során érnek haza a mezőről, s tudomást szerezve Dina megbecstelenítéséről, felháborodnak, hogy Szichem ilyen gyalázatot hozott a törzsre. Hámórral látszólag békét kötnek, csak azt kérik a házasságért cserébe, hogy a sikemi férfiak metéltesség magukat körbe. Amíg azok seblázban feküdtek, Dina két fivére, Simeon és Lévi, bosszúból megölték Hámórt, a fiát és a város összes férfilakosát. Amikor erről tudomást szerzett Jákób többi fia, ők is bosszút álltak hűguk megerősököléséért, kifosztották a várost, elhajtották állataikat. Amikor Jákób szemrehányást tesz fiainak azért, hogy maguk ellen haragították a kánaánitákat, ők így

feleltek: „Szabad volt nekik úgy bánni hűgunkkal, mint egy kéjnével?“ (Móz 34:1-31)

Leáról elterelődik a Szentírás figyelme, amikor Ráchel szülés után meghal, és Jákób mély gyászba esik. Annyit tudunk róla, hogy Lea valószínűleg idős korában halt meg, és a Machpelá (Makpéla)-barlangban temetik el, ahol Ábrahám, Sára, Izsák és Rebeka is nyugodott.

Lea, viszontagságos élete ellenére, házasságának csalódását nem vetítette ki fiaira. Erős lelkű, határozott fiaikat nevelt, akikben erős volt az erkölcsi- és igazságérzet, még akkor is, ha ez az igazságérzet hibás döntéseket eredményezett. Jákób (Izrael) fiaiból származott a 12 törzs, akik megalapították a Izrál nemzetét.

Györky Sz.

A Kárpát-medence Reformátussága

25 éve indult újra a Kolozsvári Református Kollégium

Újraindításának 25. évfordulóját ünnepelte szombaton és vasárnap a Kolozsvári Református Kollégium, Erdély egyik legnagyobb múltú iskolája.

Kató Béla püspök a Farkas utcai református templomban vasárnap tartott hálaadó istentiszteleten emlékeztetett, hogy a kommunista diktatúra idején betiltott egyházi iskolák közül a kolozsvári református kollégium volt az első, amelyik újraindult. Hangsúlyozta, hogy a kollégium újraindításához a néhai Csiha Kálmán püspök állhatatossága kellett.



A püspök úgy vélte, hogy Európát nem a muszlim bevándorlás fenyegeti, az igazi veszély bennünk, európaiakban van. Hangsúlyozta, hogy a keresztyén újjászületés az egyetlen esély Európa megerősödésére. A püspök szerint a kor kihívásaival szemben az szükséges, hogy éljünk egészségesen, teremtsünk rendet a fejünkben és a szívünkben, és „helyezzük vissza az origót a koordináta-rendszerünk középpontjába”. Kifejtette, ez a kezdőpont csakis Jézus lehet.

Hoppál Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériumának a kultúraért felelős államtitkára köszöntőjében kiemelte: a kollégium egykori diákjai elmentek tanulni Európa egyetemre, de visszatértek szülőföldjükre a népüket szolgálni, tudásukat a hazájukban kamatoztatták. Hozzátette: Magyarország kormánya minden segítséget megad ahhoz, hogy a szülőföldön való megmaradásban segítse az erdélyi fiatalo-

kat. „Bizunk bennetek, hogy órállókként, őrzökként itt lesztek, és szolgálni fogjátok mindazt, amit Kolozsvár, a kollégium üzen” – jelentette ki az államtitkár.

A hálaadó istentisztelet után avatták fel az iskola sportpályáját, amelyet a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium támogatásával újjítottak fel.

A Kolozsvári Református Kollégiumban olyan hírességek tanultak, mint Áprily Lajos költő, Kós Károly építész, Sütő András drámaíró és Wass Albert író. A kommunista diktatúra idején felszámolt intézmény 1990-ben egy külvárosi román tannyelvű iskola termeiben kezdett újra működni. Az ingatlan-visszaszolgáltatás után 2002-ben költözhetett be az 1801-ben épült Farkas utcai öreg épületébe. Az iskola 1902-ben átadott új épületét és tornacsarnokát az egyháznak nem sikerült visszaszereznie. Ebben az egyik leg- rangosabb kolozsvári román nyelvű iskola működik.



A Kolozsvári Református Kollégiumnak jelenleg 750 diákja van. Az óvodai és elemi tagozatok mellett elméleti gimnáziumi oktatást és duális szakoktatást is biztosít diákjainak, és diakonisszaképző főiskolai tagozatot is működtet. A szakiskolai tagozatot tavaly Orbán Viktor miniszterelnök jelenlétében indította el a kollégium. Az intézmény diákjainak jelentős hányada Erdély más vidékeiről származik.

forrás: MTI, fotók: Kiss Gábor /reformatus.hu

Két út

(2Királyok 18-19)



Kedves Olvasóink! Több ezer évvel ez előtt az Asszír király hadjáratot indított, hogy elfoglalja az akkor ismert világot, de ahogy az lenni szokott, az igazi cél az a világhuralom volt. Ennek a hadjáratnak a keretein belül megtámadták az északi országrészt, Izráelt, el is foglalták, és a lakosainak nagy részét fogságba vitték. Izráel eleste után már csak egy kis lépés választotta el az asszír királyt attól, hogy Júdat is elfoglalja. Fel is vonult a sereg Jeruzsálem ellen, de amikor Ezékiás, Júda királya felismerte a helyzetet, kegyelmet kért népe számára az asszír királytól. Meg is állapodtak abban, hogy Ezékiás bőséges adót fizet az asszíroknak, és így nem támadják meg a várost.

Ezékiás hazament, összeszedte az összes aranyat és ezüstöt, amit csak talált, még a templom díszeit is leszedette, és elküldte a Szanhérib királynak. Ez azonban nem volt elég, mert az asszír király elküldte az egyik udvari emberét, a kincstárnokát, hogy fenyegetse meg Jeruzsálemet. A kincstárnok elmondott egy fenyegető beszédet, melyben gyalázta a Mindenható Istent, Izráel Istenét. Ekkor Ezékiás király követeket küldött Ézsaiás prófétához, hogy tegyen valamit, illetve, hogy megtudja, mit mond az Isten. Az Isten Jeruzsálem számára nagyon kedvező üzenetet küldött: meg fogja szabadíta-

ni a népet az asszír fenyegetéstől. El fog vonulni a sereg, és Szanhérib királyt meg fogják gyilkolni.

Amikor a kincstárnok visszament királyához, már egy teljesen más háborúban, más csatában találta. Többé nem támadt Jeruzsálemre. Isten beteljesítette, amit mondott.

Ezékiás király meg akarta menteni a népet és az országot. Először emberileg próbálta. Meg akarta vásárolni az életüket. Nagyon sok pénzt kínált az asszír királynak. Ez azonban nem jött be. Az asszír király többet akart, és mindenképpen kilátásba helyezte a város és az ország elpusztítását. Az igazi megoldást az hozza meg, amikor a király az Istenhez fordul. Az Isten segít, és megszabadítja népét.

Mire mutat ez rá? Arra, hogy nem a saját fejünk után kell mennünk, és nem emberi megoldásokban kell bízunk,

nem emberi erőben, pénzben, hatalomban. Sokkal inkább Istenben, aki minden gondunkat segít megoldani, és aki mindig a lehető legjobb utat mutatja számunkra.

Arra szeretnék bátorítani benneteket, hogy minden dolgotokat az Istenre bizzatok rá. Benne bizzatok, és meglátjátok, hogy Ő mindig a lehető legjobb megoldást kínálja fel számotokra.

Imádság: Mindenható Istenünk! Köszönjük Neked, hogy odafigyelsz ránk, hogy meghallgatód kéréseinket. Kérünk add, hogy minden dolgunkat rád tudjuk bízni, és ne emberi megoldásokhoz folyamodjunk. Ámen.

Aranymondás: „Kérjetelek és adatik néktek...” Máté 7:7

Kraus Viktor

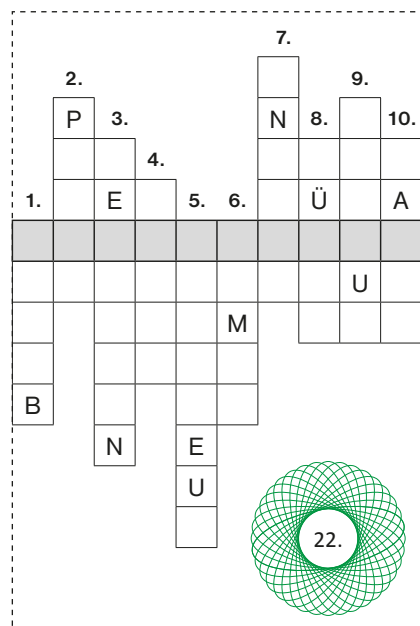
IFI Rejtvény

FEJTSÜK MEG EGYÜTT!

Ez alkalommal, Jézus tanítványainak neve adja meg a rejtvény megfejtését.

1. Az Alfeus fia (Máté 10,3)
2. Más néven Simon, Jóna fia, két levele maradt fenn a Bibliában
3. Fülöp mellett említi őt az evangélium (Máté 10,3)
4. Aki elárulta Jézust
5. Jakab és János ennek a fiai voltak (Máté 4,21)
6. Péter eredeti neve, jelentése köszikla (ApCsel 15,14)
7. Simon Péter testvére, Keresztelő János irányította őt Jézushoz (János ev. 1,40-42)
8. Betsaidából származott, Galilea felé indult Jézus, amikor elhívta őt a szolgálatba (János ev. 1,44)
9. Jakab ennek a fia volt (Máté 10,3)
10. Először kételkedett Jézus feltámadásában, majd Perzsiában és Indiában hirdette az evangéliumot (János ev. 20,24-25)

A Károli-fordítású Szent Biblia alapján összeállította: *Györky Sz., Alsó Mihályi*
A megfejtéseket szerkesztőségünk címére lehet beküldeni, 2015. december 20-ig: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 076 74 Drahnov



REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztýén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Rezić Annamária, Kraus Viktor
kárpátmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahnov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk